

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **S. B. I. M.**, narozený X,
státní příslušník X,
posledním známým pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců
Balková,
proti
žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,**
sídlem Olšanská 2, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. CPR-6530-40/ČJ-2026-930504 ze dne 23. 4. 2026,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před žalovanou

1. Žalobce byl dne 25. 2. 2026 v rámci dublinského transferu předán z Francie do ČR. Následnou lustrací policie zjistila, že žalobce je bývalý držitel doplňkové ochrany, která

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

mu později nebyla prodloužena. Žalobce nevycestoval z území EU. Téhož dne byl proto zajištěn za účelem vycestování podle § 124b odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.

2. Dne 23. 4. 2026 žalovaná rozhodla o prodloužení zajištění o 90 dnů. Dospěla totiž k závěru, že důvody zajištění trvají: žalobce neopustil území EU ve stanovené lhůtě, čehož si byl vědom, po území EU cestoval bez oprávnění k pobytu a bez cestovního dokladu. S ohledem na okolnosti nebylo možné očekávat účinné uplatnění mírnějších opatření – žalobce nemá prostředky na složení finanční záruky, stálé bydlení ani majetek, a nemá ani důvod se zdržovat na místě určeném policií.
3. Ve věci žalobce bylo rozhodnuto o tom, že se může vrátit do země původu; zajištění a provedení návratu brání absence cestovních dokladů. Policie přitom očekává stanovisko zastupitelského úřadu a vydání cestovního dokladu.

II. Řízení před soudem

4. Proti rozhodnutí žalované o prodloužení zajištění žalobce brojil žalobou. V žalobě namítl, že jeho vycestování není proveditelné, protože zastupitelský úřad odmítl vyhotovit cestovní doklad. Žalovaná se nezabývala mírnějšími prostředky, než je zajištění, přestože by postačovalo umístění do pobytového střediska. Irák je nestabilní země s četnými bezpečnostními incidenty a regionálními konflikty. Dále žalobce uvedl, že je ve špatném psychickém stavu, což se prohlubuje omezením jeho osobní svobody. Závěrem žalobce namítl, že doba zajištění byla stanovena nepřezkoumatelně a nepřiměřeně. Zajištění nebyla stanovena na základě konkrétních okolností, které by měly oporu ve spisu.
5. Žalovaná zdůraznila, že v srpnu 2025 bylo zastaveno řízení o (další opakované) žádosti žalobce o mezinárodní ochranu; soud žalobě nepřiznal odkladný účinek a následně ji zamítl dne 18. 2. 2026. Žalobce měl vycestovat z EU ve lhůtě podle výjezdního příkazu, nebo do 30 dnů. To neučinil, vycestoval do Francie. Ředitelství služby cizinecké policie zajistilo konzulární pohovor žalobce dne 21. 4. 2026, velvyslanectví přislíbilo zaslání oficiálního výsledku pohovoru i dalších informací. Dále žalovaná stručně uvedla důvody zajištění i důvody, pro které nelze užít mírnějších opatření.

III. Posouzení věci

6. Žaloba není důvodná. Žalovaná správně konstatovala, že s ohledem na okolnosti případu žalobce, zejména jednotlivá zjištění o porušování pravidel pro pobyt cizinců, nepřichází do úvahy žádné mírnější opatření než samotné zajištění.
7. Protože rozhodnutí žalované řeší všechny rozhodné otázky po právu, věcně přiléhavě a úplně, soud na jeho odůvodnění odkazuje. Nad rámec toho lze pouze zdůraznit:
8. Podle § 124b odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců může policie zajistit na dobu nezbytně nutnou neoprávněně pobývajícího cizince staršího 15 let za účelem jeho vycestování, jestliže
 - nelze účinně uplatnit zvláštní opatření za účelem vycestování, a
 - cizinec nevycestoval po pravomocném ukončení řízení ve věci mezinárodní ochrany nebo po ukončení poskytování mezinárodní ochrany z území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace ve lhůtě uvedené ve

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

výjezdním příkazu nebo ve lhůtě do 30 dnů, nebyl-li cizinci výjezdní příkaz udělen.

9. Podle § 125 odst. 1 a 2 zákona o pobytu cizinců nesmí doba zajištění překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody; výjimkou z tohoto omezení je však mj. situace kdy v průběhu získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí.
10. Žalovaná v souzené věci tyto požadavky splnila.

Trvání důvodů zajištění

11. Žalobce byl zajištěn podle § 124b odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť nevystoval z území v době stanovené. O této skutečnosti není pochyb, neboť to žalobce sám vypověděl dne 25. 2. 2026 (protokol na č. l. 47–51 správního spisu). Odpovídá tomu i záznam z CIS, podle kterého byl žalobci vydán výjezdní příkaz s datem platnosti do 26. 9. 2025 (č. l. 25 správního spisu).

Neuplatnění mírnějších opatření

12. Dále je z vyjádření žalobce zjevné, že vycestoval do Francie, kde opětovně žádal o mezinárodní ochranu, ač v ČR neuspěl. To znamená, že žalobce nejen nevystoval, ale ani nepřijal rozhodnutí ČR v rámci společného azylového systému a zkouší své štěstí v jiném členském státu EU. To zásadně ovlivňuje možnost uplatnit mírnější opatření, než je zajištění.
13. Podle § 123b odst. 1 až 4 zákona o pobytu cizinců lze uložit zvláštní opatření, je-li *důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat průběh řízení, jehož předmětem je jeho vycestování*, tím, že neprokáže svou totožnost nebo adresu místa pobytu, odmítá tyto údaje uvést nebo se nedostavil na předvolání policie. Zvláštní opatření za účelem vycestování lze dále uložit, je-li *důvodné nebezpečí, že cizinec v době stanovené v rozhodnutí, jehož předmětem je jeho vycestování, nevycestuje*. Při rozhodování o uložení zvláštního opatření *policie zkoumá, zda jeho uložení neohroží výkon správního vyhoštění*, a přihlíží k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.
14. Zvláštním opatřením za účelem vycestování je: **(a)** povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly, **(b)** složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním („finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území, **(c)** povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, nebo **(d)** povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly.
15. Mírnější opatření tedy lze uplatnit tehdy, kdy jsou stále způsobilá účinně zajistit účel řízení – vycestování cizince. To v případě žalobce očekávat nelze.
16. Důvodná obava, že by uložení zvláštního opatření nebylo zajištěno vycestování, plyne zejména z toho, že žalobce neuposlechl dřívější výjezdní příkaz a odmítá přijmout

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

rozhodnutí o tom, že návrat do země původu není nebezpečný. Naopak se žalobce snaží zajistit setrvání na území ČR i za cenu, že bez oprávnění pobývá na území států EU a cestuje mezi nimi.

17. Nemožnost uplatnění jednotlivých mírnějších opatření žalovaná dostatečně popsala: žalobce mj. jiné popřel možnost složit finanční záruku i možnost zdržovat se na místě určeném policií. Soud se tak s úvahami žalované ztotožnil. K žalobní námitce možnosti ubytování v pobytovém středisku soud jen poukazuje na to, že žalobce dříve v pobytovém středisku skutečně bydlel. Pro všechna mírnější opatření však platí obecný závěr žalované: žalobce aktuálně nemá důvod zůstat v dispozici policie, neboť je zřejmé, že se nechce vrátit do země původu.

Proveditelnost vycestování

18. Žalobce nijak neprokazoval své tvrzení, že irácká ambasáda odmítla vyhotovit cestovní doklad. Naopak ze správního spisu plyne, že v řízení jsou prováděny úkony směřující k jednoznačné identifikaci žalobce, vydání cestovního dokladu, a to včetně komunikace s ambasádou. Z ničeho tedy nevyplývalo, že vycestování právě z tohoto důvodu nebylo možné.
19. K odkazu žalobce na situaci v zemi původu soud jen konstatuje, že tato otázka byla opakovaně předmětem řízení o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. V něm správní orgány i soudy dospěly k závěru, že situace nevylučuje návrat žalobce, resp. že nevyžaduje trvání mezinárodní ochrany. Za toho stavu je tato otázka dostatečně vyřešena pro účely zajištění (žalovaná nemá důvod ji posuzovat plně a samostatně, zajištění má jen pomocnou úlohu).

Nepřezkoumatelnost doby prodloužení zajištění

20. Žalobce namítal, že žalovaná naříkaným rozhodnutím nepřezkoumatelně prodloužila dobu jeho zajištění o 90 dnů.
21. Důvody zajištění jsou zřejmé (srov. výše) a zároveň ze spisu plyne, že se doposud nepodařilo zajistit vycestování žalobce, byť policie koná bez průtahů. Potřeba prodloužení zajištění tak je dána právě tím, že žalobce nemá cestovní doklad a ten musí být vyhotoven ve spolupráci se zastupitelským úřadem země jeho původu. K prodloužení zajištění žalovaná přistoupila až v reakci na provedený konzulární pohovor a informaci od jiné složky policie, že ambasáda přislíbila oficiální výsledek a další informace.
22. Rozhodovací činnost správních soudů zásadně vychází z toho, že žalovaná má v rozhodnutí uvést *rámcový časový odhad* provádění úkonů, které jsou ještě třeba k úspěšnému navrácení. Zároveň však judikatura připouští, aby doba zajištění byla stanovena či prodloužena právě s odkazem na chybějící úkony, které jsou závislé na spolupráci se zahraničním orgánem. Například v rozsudku č. j. 3 Azs 283/2015-62 ze dne 16. 3. 2016 Nejvyšší správní soud akceptoval (druhé) prodloužení doby zajištění jen s odkazem na chybějící úkony závislé na součinnosti irácké ambasády, které bylo v té věci jedinou překážkou vyhoštění. Zároveň pak z rozsudku č. j. 5 Azs 124/2024-41 ze dne 21. 6. 2024 plyne, že právě 90 dnů je doba, kdy lze ve vztahu k Iráku očekávat obstarání náhradního cestovního dokladu (cca 60 dnů) a vycestování (cca 30 dnů).
23. V obecné rovině také zdejší soud poukazuje na aktuální rozsudek Soudního dvora EU ve

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

věci C-150/24 Aroja ze dne 5. 3. 2026, kde Soudní dvůr upozornil na to, že rušení rozhodnutí o zajištění z formálních důvodů, přestože materiální podmínky pro zajištění jsou stále splněny, narušuje užitečný účinek unijního práva. Primárním hlediskem unijního práva totiž nejsou vnitrostátní specifika řízení podle soudního řádu správního, ale soulad s unijním hmotným právem.

24. Soud tedy z uvedených hledisek podrobil svému přezkumu jen to, zda v době rozhodování žalované trvaly důvody pro zajištění a zda zajištění jako takové nebylo již příliš dlouhé. Prodloužení zajištění žalobce má oporu ve spisu a doba prodloužení odpovídá době akceptované v rozhodovací činnosti správních soudů.
25. Protože je úvaha žalované přezkoumatelná, je pro soudní přezkum podstatné, že *stanovení doby zajištění spadá do správního uvážení* žalované (srov. např. rozhodnutí č. j. 4 Azs 18/2024-52 ze dne 27. 5. 2024, č. j. 1 Azs 270/2022-60 ze dne 17. 1. 2023, č. j. 7 Azs 292/2021-26 ze dne 11. 1. 2022, č. j. 10 Azs 85/2018-33 ze dne 16. 5. 2018, č. j. 1 As 93/2011-79 ze dne 19. 10. 2011 aj.). Z této dlouhodobé judikatury nevyplývá, že by uvážení správního orgánu bylo konkrétně omezeno či dokonce vyloučeno.
26. Z hlediska výslovných zákonných kritérií soudního přezkumu se tak soud zabýval tím, zda žalovaná překročila zákonné meze správního uvážení či zda jej zneužila (§ 78 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Nic takového soud neshledal a jiná kritéria soudu nenáleží hodnotit.

Zranitelnost žalobce v zajištění

27. Žalobce namítl, že je ve špatném psychickém stavu, což se v zajištění zhoršuje.
28. Obecně lze říci, že účelem vymezení zranitelných osob je identifikace těch osob, u nichž je zajištění nevhodné, protože by mělo nepříznivé dopady na jejich fyzický či psychický stav, případně by vyžadovalo přijetí zvláštních opatření procesní či věcné povahy. I onemocnění relativně závažné povahy, která jsou kompenzována nebo na která je cizinec adaptován, a pro která lze v zařízení pro zajištění cizinců dodržet odpovídající léčebný režim, proto není možné hodnotit jako vážné onemocnění odůvodňující konstatování zranitelnosti cizince (srov. přiměřeně rozsudky NSS č. j. 10 Azs 280/2017-33 ze dne 13. 2. 2019, č. j. 6 Azs 355/2020-36 ze dne 2. 9. 2021, a rozsudky KS v Plzni č. j. 17 A 74/2020-48 ze dne 26. 10. 2020 a č. j. 17 A 33/2023-31 ze dne 11. 1. 2024).
29. Pro posouzení případu je proto podstatné, zda z nějakých konkrétních okolností vyplývalo, že by žalobce byl zranitelnou osobou a vyžadoval proto vyšší míru ochrany ve vztahu k omezení osobní svobody.
30. K tomu však žalobce neuvedl žádné podrobnosti, ani nenavrhнул žádné důkazy. Za toho stavu tedy neprokázal, že je zranitelnou osobou, která by nezbytně potřebovala jiný režim, než je režim v zařízení pro zajištění cizinců.

IV. Závěr

31. Z uvedených důvodů žalovaná posoudila rozhodné právní otázky správně a její rozhodnutí netrpí ani žádnou vadou řízení. Soud tak žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
32. Soud nerozhodoval o odkladném účinku žaloby, neboť to nebylo účelné s přihlédnutím ke skutkovým okolnostem případu, tvrzením žalobce a krátké zákonné lhůtě pro rozhodnutí. V obdobné procesní situaci může být odkladný účinek přiznán jen zcela

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

výjimečně tehdy, kdy okolnosti případu odůvodňují faktické propuštění ze zajištění (srov. usnesení NSS č. j. 9 As 130/2011-71 ze dne 19. 11. 2011, č. j. 4 Azs 276/2023-34 ze dne 28. 8. 2023; rozsudky KS v Plzni č. j. 35 A 4/2023-38 ze dne 28. 11. 2023, č. j. 17 A 4/2026-21 ze dne 2. 2. 2026). V konkrétních okolnostech věci pak soud neshledal potřebu jakékoliv dočasné úpravy poměrů, neboť žalobce neuvedl žádné konkrétní okolnosti jeho pobytu v zařízení pro zajištění cizinců. Za toho stavu žalobce neosvědčil jako pravděpodobné, že v tomto zařízení hrozí nějaká újma. Protože nebyly dány důvody pro dočasnou úpravu poměrů, soud s ohledem na krátkou lhůtu pro rozhodnutí ve věci samé nerozhodoval o odkladném účinku samostatným výrokem a rovnou rozhodl o žalobě společně se sdělením důvodů vztahujícím se k odkladnému účinku (srov. nález sp. zn. III. ÚS 3425/16 ze dne 23. 8. 2017).

33. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšné žalované nevznikly žádné účelné náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první *a contrario* s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20 května 2026

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.